

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12Csr/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817200656
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Kušnírová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2017:7817200656.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Editou Kušnírovou, v právnej veci žalobcu: Š. O., H.. XX.XX.XXXX, C. H. K., S.. A.. Š. XXX, zast. Mgr. Ivica Štigitz, advokátka, so sídlom Rožňava, Šafárikova 8, IČO: 42324017, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35724803, zast. Tomáš Kušnír, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, Bratislava, sp. zn. SRSApA 00381/15 zo dňa 18.07.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 06.02.2017 a vykonateľnosť dňom 03.04.2017, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému Š. O. Z., H.. XX.XX.XXXX, C. S.. A.. Š. XXX, H. K., o zaplatenie sumy 1.008,23 Eur s príslušenstvom, dňom nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

II. Súd odkladá vykonateľnosť rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, Bratislava, sp. zn. SRSApA 00381/15 zo dňa 18.07.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 06.02.2017 a vykonateľnosť dňom 03.04.2017, do právoplatného skončenia vo veci sp. zn. 12Csr/1/2017.

III. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú bude povinný zaplatiť žalovaný. O výške náhrady trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom v Bratislave, Vansovej 2, pod č.k. SRSApA 00381/15 zo dňa 18.07.2016, ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 15.10.2012 bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok medzi žalovaným a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku na žalovaného postúpená pohľadávka postupcu voči žalobcovi zo Zmluvy o poskytnutí rýchlej pôžičky č. 2056795 zo dňa 27.06.2008 (ďalej len „Zmluva“). Na základe uvedenej Zmluvy si žalobca požičal od postupcu istinu vo výške 1.659,70 Eur (50.000,- Sk) a zaviazal sa ju zaplatiť spolu s úrokom, v 36 mesačných splátkach vo výške po 68,01 Eur (2.049,- Sk). Celkovo sa zaviazal zaplatiť sumu vo výške 2.448,36 Eur (73.764,- Sk).

3. Dňa 07.05.2013 žalobca a žalovaný v súvislosti s postúpenou pohľadávkou podpísali Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach (ďalej len „Dohoda“), spolu s Rozhodcovskou zmluvou č. 2494125. Rozhodcovská zmluva bola žalobcovi predložená žalovaným vo vopred pripravenej predtlačenej forme a jej obsahom bola dohoda, že všetky spory, ktoré vzniknú z Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, mali

byť riešené v súdnom alebo rozhodcovskom konaní, pričom výber spočíval na žalujúcej strane. Žalobca do dňa podania žaloby na uvedenú Zmluvu o úvere uhradil celkovo sumu 1.376,09 Eur.

4. Dňa 07.09.2015 žalovaný v zmysle Rozhodcovskej zmluvy podal návrh na začatie konania v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní o zaplatenie sumy 1.008,23 Eur s príslušenstvom, na Stálom rozhodcovskom súde zriadenom pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom v Bratislave, Vansovej 2. Rozhodcovský súd vydal rozhodcovský rozsudok pod č.k. SRSAspA 00381/15 dňa 18.07.2016. Týmto rozsudkom bol žalobca zaviazaný zaplatiť sumu 688,10 Eur s úrokom z omeškania vo výške 165,36 Eur, spolu s nákladmi inkasného konania vo výške 150,- Eur, trovami rozhodcovského konania vo výške poplatku za konanie vo výške 66,18 Eur a nahradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 143,62 Eur, vo zvyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku žalobca zistil, že súd sa vôbec nezaoberal náležitosťami spotrebiteľskej zmluvy v zmysle Zákona č. 258/2001 Z. z. a to napriek tomu, že konštatoval, že sa jedná o spotrebiteľský úver. Keďže podľa názoru žalobcu Stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanovenia všeobecných záväzných predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, zaväzuje účastníka spotrebiteľského konania na plnenie nedovolené, odporujúce dobrým mravom, žalobca v zmysle ust. § 45 ods. 1 a ust. § 46 ods. 1 Zákona č. 335/2014 Z.z. o rozhodcovskom spotrebiteľskom konaní účinného ku dňu vydania rozhodcovského rozsudku, podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zákonom stanovenej lehote. Rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený súdu dňa 26.10.2016.

5. Žalobca považuje uzavretú rozhodcovskú zmluvu vo vopred predtlačenej forme za neplatnú, z dôvodu neprijateľnej zmluvnej podmienky, pretože dojednanie v tejto zmluve spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Aj samotná spotrebiteľská zmluva vykazuje nedostatky, pretože z nej nevyplývajú niektoré podstatné náležitosti, ktoré vyžaduje Zákon o spotrebiteľskom úvere, konkrétne v ust. § 4 ods. 2 písm. e.), g.), i.), j.), k.), m.), n.),p.),q.),r., s.). S poukazom na to, že Zmluva neobsahuje uvedené náležitosti, a to predovšetkým náležitosti obsiahnuté v odseku 2 ust. § 4 uvedeného zákona, pod písmena d.) až k.), takýto úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový.

6. V súvislosti s uznaním dlhu poukázal žalobca na tú skutočnosť, že uznanie dlhu zakladá vyvrátenú právnu domnienku o tom, že sa má za to, že v dobe uznania dlhu dlh trval v uznanom rozsahu. Dôkazné bremeno sa presúva z oprávneného na povinného.

7. Rozhodcovský súd teda nemal právomoc vo veci rozhodovať, keďže rozhodcovská zmluva je neplatná. Žalovaný bol teda povinný zaplatiť na základe zmluvy o poskytnutí rýchlej pôžičky, uzavretej dňa 27.06.2008 len skutočne požičanú sumu vo výške 1.659,70 Eur. Žalobca zaplatil do dňa podania sumu 1.376,09 Eur, preto jeho skutočný dlh predstavuje sumu 283,61 Eur.

8. Žalobca súčasne navrhol, aby súd rozhodol o odklade rozhodnutia Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom v Bratislave, Vansovej 2, pod č.k. SRSAspA 00381/15 zo dňa 18.07.2016.

9. Žalovaný sa vyjadril k žalobe písomne. Navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, pretože nie sú splnené dôvody na zrušenie uvedeného rozhodcovského rozsudku. Žalovaný považuje za preukázané, že dňa 27.06.2008 uzavrel žalobca ako dlžník s predchodcom žalovaného Zmluvu o poskytnutí rýchlej pôžičky č. 2045795, v zmysle ktorej poskytol veriteľ žalobcovi úver vo výške 50.000,- Sk (1.659,69 Eur). Žalovaný pri uplatňovaní nároku voči žalobcovi vychádzal z platnej Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 07.05.2013. Žalobca uznal záväzok vo výške 1.438,10 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.588,10 Eur za čas od 01.10.2012 do zaplatenia a náklady na inkasné konanie vo výške 470,13 Eur. Uznaný dlh mal splácať v mesačných splátkach po 60,- Eur, počnúc dňom 25.05.2013, vždy k 25.dňu v mesiaci. Po postúpení pohľadávky žalobca ako dlžník mal vôľu uhrádzať pohľadávku, ale len v primeraných splátkach vzhľadom na nedostatok finančných prostriedkov. Z toho dôvodu bola zaslaná žalobcovi na podpis dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach. Žalovaný zdôraznil, že uvedené dokumenty mal žalobca možnosť prezrieť doma, oboznámiť sa s nimi a podľa svojej vôle dokumenty vyplniť a potvrdiť, pokiaľ s nimi súhlasil. Žalobca uvedené listiny vrátane dotazníka vyplnil a podpísal dňa 07.05.2013. Rozhodcovská zmluva bola platne uzavretá a z toho dôvodu bola daná aj právomoc rozhodcovského súdu na rozhodovanie vo veci. Poukázal aj na to, že samotná rozhodcovská zmluva obsahovala aj explicitné poučenie o rozhodcovskom konaní, pričom umožňovala aj možnosť výberu riešenia sporu tak pred rozhodcovským súdom, ako aj pred všeobecným súdom. Obsah Dohody a Rozhodcovskej zmluvy bol žalovaným vopred pripravený, ale ide o obvyklý postup v takýchto zmluvných vzťahoch. Pripustil, že žalobca, ktorý bol žalovaným v rozhodcovskom konaní, nijakým spôsobom neparticipoval na príprave týchto listín. Dohoda neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, ani prekvapivé alebo zavádzajúce ustanovenia. Naviac

žalobca mal možnosť aj po podpísaní zmluvy, od zmluvy odstúpiť, neurobil tak, z týchto dôvodov je možné považovať rozhodcovskú zmluvu za platnú. Na viac rozhodcovská zmluva je uzatvorená na samostatnom dokumente a je obsahovo oddelená od dohody.

10. Žalobca ako žalovaný v rozhodcovskom konaní nerozporoval výšku žalovanej sumy, a to ani v žalobnej odpovedi, práve naopak, uviedol, aby súd prihliadol na jeho finančnú situáciu a povolil mu splácanie dlhu v splátkach po 50,- Eur.

11. Žalobca trval na podanej žalobe v celom rozsahu. Reagoval aj písomne na vyjadrenie žalovaného k žalobe. Trval na tom, že v prípade Dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach a rozhodcovskej zmluvy, neobstojí argumentácia žalovaného, že žalobca sa so všetkými právnymi následkami oboznámil, s ich obsahom, pretože si ich mohol prečítať. Týmto postupom žalovaný sledoval prenesenie dôkazného bremena na žalobcu, ktorý je právne negramotný, priemerný spotrebiteľ. Žalobca v čase podpisu uvedených listín bol v situácii, kedy nebol schopný splácať svoje záväzky a preto uvítal možnosť dohody o novom splátkovom kalendári. Dohoda o uznaní záväzku a rozhodcovská zmluva neboli individuálne vyjednané a o tom, že by sa tak stalo, žalovaný nepredložil žiadny dôkaz. Žalobca zotrval na svojom tvrdení, že zo strany žalovaného išlo v oboch prípadoch o nekalú obchodnú prax, pretože k uznaniu záväzku došlo bez akéhokoľvek poučenia o právnych následkoch, čím si žalovaný zabezpečil uznanie premičaného dlhu. Týmto postupom sa žalovaný tiež snažil uzatvorením „nového zmluvného vzťahu“ vyhnúť ochrane spotrebiteľa v zmysle spotrebiteľského práva.

12. V prípade rozhodcovskej doložky je nutné zdôrazniť, že výber medzi rozhodcovským a všeobecným súdom je ponechaný na subjekt, ktorý podáva žalobu, čo je v prevažnej väčšine veriteľ. To znamená, že z pohľadu spotrebiteľa je irelevantné, či mu rozhodcovské konanie vnúti rozhodcovská zmluva alebo veriteľ svojim konaním, pričom je pravidlom, že arbitráž vyvolávajú práve dodávatelia/veritelia. Na viac žalobca poukázal aj na odporúčania Európskej komisie o mimosúdnom urovnaní spotrebiteľských sporov a na Smernicu Európskeho parlamentu a rady o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov, ktorou sa mení a dopĺňa Nariadenie (ES) č. 2006/2004 na Smernicu č. 2009/22/ES, ktorá vylučuje mimosúdne riešenie sporov na úrovni spotrebiteľských sporov. S poukazom na uvedené skutočnosti je žalobca toho názoru, že rozhodcovská zmluva a dohoda o uznaní záväzku sú z dôvodu neprijateľných podmienok a použitia nekalej obchodnej praxe absolútne neplatné a teda rozhodcovský súd nemal vo veci konať a rozhodnúť.

13. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom rozhodcovského spisu Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom v Bratislave, č.k. SRSAspA 00381/15, výsluchom strán sporu a pripojenými listinnými dôkazmi.

14. Žalobca trval na podanej žalobe. Naďalej považoval podpísanie Dohody o uznaní záväzku len za spôsob zabezpečenia a uznania aj premičaných nárokov, pričom žalobca pri podpísaní takejto listiny nevedel odhaliť určitý nekalý zámer žalovaného. Už samotná skutočnosť, že pôvodný dlh vyplývajúci zo Zmluvy o pôžičke bol navýšený o ďalšiu sumu o 1.881,19 Eur, nasvedčuje tomu, že išlo o neprijateľnú, aj nekalú podmienku. Keďže žalobca považuje rozhodcovskú zmluvu za neplatnú, zotrval na tom, že nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, pričom rozhodcovský súd nepostupoval dôsledne v súlade s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa. Žalobca nebol poučený pred podpisom Dohody a Rozhodcovskej zmluvy a ako bežný spotrebiteľ ani nerozumel týmto listinám, ich obsahu, podpisoval ich v domnení, že ide o splátky úveru/pôžičky. Potvrdil, že pôvodne bola poskytnutá pôžička spoločnosťou Quatro na televízor, ktorú riadne splatil. Následne dostal ponuku, že mu môže byť poskytnutá ďalšia pôžička vo výške 23.000,- Sk, vtedy odmietol túto pôžičku, pretože pracoval a nepotreboval peniaze z pôžičky. Do problémov sa však dostal, keď mu zomrel otec, potreboval peniaze a na ďalší návrh na poskytnutie pôžičky už zareagoval. V čase pred podpísaním týchto listín nedostal žiadne vysvetlenie ani poučenie. Celá komunikácia prebehla poštou, dostal Zmluvu, ktorú podpísal a dostal peniaze, sumu 50.000,- Sk. S úrokom sa už potom nezaoberal, úver riadne platil kým pracoval. Keď však ostal bez práce, pretože zatvorili bane v Nižnej Slanej a išiel na podporu, nastali problémy. So žalovaným sa dohodli na splátkach 30,- Eur, túto sumu splácal asi rok. Potom trval žalovaný na zvýšení na sumu 60,- Eur. Túto sumu platil asi pol rok a keď trvali na ďalšom navýšení, už to nevedel splácať, pretože má rodinu a aj ďalšie náklady. Nebol schopný zaplatiť sumu naraz a z toho dôvodu mu poslali listiny, aby ich podpísal, lebo príde exekútor a poberie mu nábytok. Dohodu a rozhodcovskú zmluvu potom, čo nastali tieto problémy podpísal. Vyplnil aj dotazník tak, že so všetkým súhlasí, pod tlakom toho čo mu bolo povedané, aby mal pokoj, ale nerozumel tomu, aké to budú následky. Rovnako nevedel, čo je

to premlčaný záväzok a tiež aké to má dôsledky. Bolo to v čase predtým ako bola podaná žaloba na rozhodcovský súd.

15. Žalovaný zotrval v celom rozsahu na svojom písomnom vyjadrení. Zdôraznil však, že žalobca nebol nútený nejakým spôsobom uzavrieť Rozhodcovskú zmluvu ani Dohodu o uznaní záväzku, listiny si mohol prečítať a pokiaľ ich podpísal, došlo k platnému uzavretiu Rozhodcovskej zmluvy a rovnako ku odôvodnenému konaniu na rozhodcovskom súde. Stotožnil sa s výrokom rozhodnutia rozhodcovského súdu a tiež s odôvodnením, že Zmluva o pôžičke, Rozhodcovská zmluva a Dohoda o uznaní záväzku neobsahujú žiadne neprijateľné podmienky.

16. Z predloženej fotokópie rozhodcovského spisu vyhotovenej Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom v Bratislave, Vansovej 2, pod č.k. SRSAspA 00381/15 vyplynulo, že žaloba bola podaná na uvedený Stály rozhodcovský súd dňa 07.09.2015, kde sa spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. domáhala voči Š. O. Z., zaplata sumy 1.008,23 Eur s príslušenstvom. K žalobe bola pripojená Zmluva o poskytnutí rýchlej pôžičky Quatro registračné č. 2056795, uzavretá dňa 27.06.2008 medzi Consumer Finance Holding, a.s. a Š.R. O. Z.. Poskytnutá bola pôžička vo výške 50.000,- Sk (1.659,70 Eur), ktorá mala byť zaplatená v 36 mesačných splátkach vo výške po 2.049,- Sk (68,01 Eur). Výška úrokovej sadzby 30,97 % ročne. V časti RPMN nebol uvedený žiaden údaj, len v nevýraznej časti Zmluvy, pod znakom „*“ bolo menším písmom (ako časť týkajúca sa výšky pôžičky a splátok) uvedené: „výška RPMN je uvedená v Podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť Zmluvy“. V týchto Podmienkach sa pri sume 50.000,- Sk vyskytoval údaj o RPMN vo výške 30,97 %. V dolnej časti bol príklad výpočtu. Je nutné uviesť, že pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľný, bez náležitého matematického vzdelania. Celková suma pôžičky predstavovala výšku 73.764,- Sk (2.448,52 Eur). V rozhodcovskom spise boli založené dve Zmluvy o poskytnutí rýchlej pôžičky, jedna zo dňa 27.06.2008, ktorú podpísala spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a v časti podpisu klienta bol záznam: „viď žiadosť“ (pozn. sudcu : žiadna žiadosť pripojená nebola). Druhá Zmluva o poskytnutí pôžičky zo dňa 25.06.2008 bola podpísaná klientom a rovnako aj zástupcom spoločnosti. V oboch prípadoch boli údaje o poskytnutí rýchlej pôžičky v časti výšky úveru, počtu splátok, výšky splátok, ako aj celkovej sumy pôžičky rovnaké, avšak v prípade Zmluvy zo dňa 25.06.2008 podpísanej oboma zmluvnými stranami, chýbal údaj o ročnej úrokovej sadzbe a údaj o RPMN bol opäť riešený odkazom na tabuľku výpočtu. V spise boli pripojené aj nečitateľné Všeobecné obchodné podmienky, Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 19.11.2012, kde mal uznať žalobca záväzok vo výške 2.140,80 Eur. Dotazník k Dohode o uznaní záväzku zo dňa 19. 11. 2012 obsahoval odpovede na uložené otázky, ktoré sa týkali súhlasu s predloženou Dohodou, výškou splátok, dobou splácania, s uznaním finančných nárokov veriteľa a so správnosťou ich výpočtu. Ďalej obsahovalo prehlásenie, že dlžník berie na vedomie novú premlčaciu dobu v prípade premlčaného záväzku, že chce uzavrieť Dohodu o úhrade pohľadávky v splátkach a že mu boli vysvetlené podmienky rozhodcovského konania, vrátane výšky súdneho poplatku, zásady písomnosti konania, možnosti preskúmania rozhodcovského rozsudku, aj odstúpenie od Rozhodcovskej zmluvy a že bude ochotný v prípade neuhradenia záväzku, podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. V závere Dotazníka bolo vyhlásenie, že chce uzavrieť Rozhodcovskú zmluvu.

17. Dohodou o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 07. 05. 2013 mal dlžník uznať čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi (v tom čase voči nástupcovi pôvodného veriteľa, spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o.) vo výške 2.164,80 Eur a príslušenstva. Výška splátok bola dohodnutá sumou 60,- Eur. Celá Dohoda bola evidentne sformulovaná predkladateľom Dohody, jediné vlastnoručné písmo predstavuje podpis a miesto a dátum podpísania Dohody.

18. Rozhodcovská zmluva bola uzavretá dňa 07.05.2013 medzi veriteľom, spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. a dlžníkom Š. O. Z.. Celý text Rozhodcovskej zmluvy je spracovaný počítačovo a z jeho textu vyplýva okrem označenia subjektov, ktoré Zmluvu uzavreli, aj označenie rozhodcovského súdu, ktorý by v danom prípade mohol konať. Jednalo sa o: a.) Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, IČO: 35922761, alebo b.) Rozhodcovský súd zriadený pri Slovenskej hospodárskej komore, s.r.o., Mlynská 2, Košice, IČO: 36577928. Ďalšiu časť Rozhodcovskej zmluvy tvorila úprava predmetu Zmluvy pod bodom 3, z ktorej vyplynulo, že všetky spory ktoré vzniknú z Dohody o uznaní záväzku, budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca strana podá žalobu na takýto súd, alebo pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca strana podá žalobu na súde. Z bodu 3.3 vyplynulo právo odstúpiť od Zmluvy bez uvedenia dôvodu, najneskôr v deň predchádzajúci dňu podania žaloby na Stálom rozhodcovskom súde. Ďalšia časť pod bodom 4 obsahuje všeobecné poučenie o rozhodcovskom konaní.

19. Počas prebiehajúceho rozhodcovského konania bola odkomunikovaná medzi veriteľom a dlžníkom výška splátky a bola predložená na Stály rozhodcovský súd dňa 31.12.2015.

20. Rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom v Bratislave, Vansovej 2, IČO: 45744971, pod č.k. SRSAspA 00381/15 zo dňa 18.07.2016, doručeným žalovanému (Š. O. Z.) dňa 26. 10. 2016, právoplatným dňa 06.02.2017 a vykonateľným dňa 03.04.2017, bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť sumu 688,10 Eur, spolu s úrokom z omeškania kapitalizovaným vo výške 165,36 Eur, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z uvedenej sumy, za čas od 26.04.2014 do zaplatenia. Súčasťou platobnej povinnosti boli náklady inkasného konania vo výške 150,- Eur, trovy rozhodcovského konania vo výške 66,18 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 143,62 Eur. Žalovanému bolo povolené zaplatenie dlžnej sumy v mesačných splátkach po 50,- Eur. Vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že v priebehu rozhodcovského konania bola súdu doručená písomná odpoveď žalovaného, ktorý poukazoval na svoju nepriaznivú finančnú situáciu, požadoval možnosť zaplatenia záväzku v splátkach. Stály rozhodcovský súd s poukazom na ust. §§ 52, 53 ods. 4 písm. r.), § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) posudzoval samotný vzťah ako spotrebiteľský vzťah a tiež svoju právomoc konať v danej veci na základe ust. § 3 a nasl. Zákona č. 244/2002 Z. z., Zákona o rozhodcovskom konaní, ako aj podmienky uznania záväzku podľa ust. § 558 OZ s použitím ust. § 110 ods. 1 OZ týkajúceho sa predĺženia lehoty na premlčanie. Konštatoval, že ochrana spotrebiteľa ako slabšej strany nemôže byť absolútna, pretože zbavuje jednotlivca ako nositeľa práv a povinností zodpovednosti za svoje konanie. V rámci posúdenia štruktúry a obsahu Dohody skonštatoval, že Dohoda neobsahuje zavádzajúce ustanovenia a uznanie dlhu nepredstavuje z pohľadu dlžníka ako spotrebiteľa tak náročný úkon, ktorý by nebol schopný pochopiť pri priemernej znalosti svojich práv a povinností. Z akých dôvodov bola žaloba v určitej časti zamietnutá, z odôvodnenia nevyplývalo.

21. Podľa ust. § 73 ods. 1 Zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v účinnom znení, ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované.

22. Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté.

23. Podľa ust. § 45 ods. 1 Zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonával navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,

- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

24. Podľa ust. § 46 ods. 1 uvedeného zákona, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

25. Žaloba bola podaná v zákonom stanovenej lehote, čo vyplynulo z vykázaného doručenia rozhodcovského rozsudku, dňa 26.10.2016, pričom žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná na tunajší súd dňa 25.01.2017.

26. Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou v účinnom znení, je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

27. Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

28. Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa odseku 4 uvedeného ustanovenia, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

30. V súvislosti s rozhodcovským konaním je dôležitá úprava neprijateľných zmluvných podmienok v zmluvách uzatváraných so spotrebiteľmi, ak sa v spotrebiteľskej zmluve vyžaduje od spotrebiteľa, aby sa spory s veriteľmi riešili v rozhodcovskom konaní. Právna úprava neprijateľných podmienok vychádza zo smernice rady 93/13/EHS z 05. 04. 1994, pričom čl. 6 ods. 1 Smernice má kogentnú povahu.

31. Podľa čl. 6 bodu 1 Členskej smernice rady 93/13/EHS z 05. 04. 1994, štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzavretých so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich národného práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

32. V súlade s uvedeným súd by mal skúmať všetky okolnosti dojednania rozhodcovskej doložky alebo zmluvy v sporoch medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Základným kritériom posudzovania, či ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, je ust. § 53 ods. 1 OZ, či sú v zmluvách obsiahnuté podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Táto úprava platí pre všetky neprijateľné podmienky upravené v ust. § 53 ods. 4 OZ. Dôležitým je zistenie, či boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané alebo nie. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia obsiahnuté v návrhu zmluvných podmienok s pripojenými Všeobecnými obchodnými podmienkami, sa nepovažujú podmienky, ktoré pripravil dodávateľ vopred a pri ktorých sa mal síce spotrebiteľ možnosť s nimi oboznámiť pred podpisom zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah. Spotrebiteľ je v tomto prípade v postavení, že mal len na výber, či predložený návrh zmluvy podpíše alebo odmietne.

33. V tomto prípade je súd toho názoru, že aj na samostatnú Rozhodcovskú zmluvu sa vzťahujú povinnosti vyplývajúce pre veriteľa, aj dlžníka zo Zákona o spotrebiteľskom úvere, o ochrane spotrebiteľa. Je možné, aby dodávateľ/veriteľ pripravil zmluvu vopred, ale jeho povinnosťou je náležite s jej podmienkami oboznámiť dlžníka a nielen predložiť vopred sformulovanú rozhodcovskú zmluvu na podpis dlžníkovi. Len pri riadnom splnení informačnej povinnosti o podmienkach zmluvy, by bolo možné považovať rozhodcovskú zmluvu za platnú. Nejednalo sa o individuálne dojednanie, pretože tak ako to vyplynulo z výpovede žalobcu, bola mu doručená pôvodne Zmluva o pôžičke s informáciami

o výške pôžičky, o výške splátok. Neskôr, keď mal problémy so splácaním, bola mu doručená poštou Rozhodcovská zmluva a Dohoda o uznaní záväzku. Ich doručeniu predchádzalo telefonické upozornenie, že v prípade nepodpísania, to bude následky exekučného postihu.

34. Napriek konštatovaniu žalovaného a tiež rozhodcovského súdu v odôvodnení, že žalobca mohol pochopiť podstatu dojednaní, súd je toho názoru, že v prvom rade spočívala povinnosť oboznámiť a vysvetliť podstatu zmluvných dojednaní na žalovanom ako veriteľovi, pretože je málo pravdepodobné, že by žalobca, ako bežný spotrebiteľ dokázal odhaliť nuansy právnych vzťahov, ktoré viedli k zhoršeniu jeho právneho postavenia v takomto vzťahu. Žalovaný nemal žiadne skúsenosti s takýmto dojednaním a zjavne ani nepoznal význam takéhoto typu konania. Prejavom toho, že nerozumel Rozhodcovskej zmluve je tiež to, že vôbec ho nezarazilo, že bola podaná žaloba na iný rozhodcovský súd, ako ten, ktorý bol uvedený v Rozhodcovskej zmluve v bode 2.1. Zmluvy, zo dňa 07. 05. 2013. Uvedenú skutočnosť žalovaný nijakým spôsobom neobjasnil, ani to, že by došlo k zmene v bode 2.1. Zmluvy.

35. Práve Súdny dvor vo svojich rozsudkoch z 27. 06. 2000 Oceáno Group Editorial a K. G. C240/98 až 244/98 poukázal na systém ochrany spotrebiteľa podľa Smernice 93/13, kde vychádzal z toho, že spotrebiteľ sa nachádza nerovnom postavení voči poskytovateľovi služby, čo sa týka jeho vyjednávacej sily, úrovne informovanosti, čo ho vedie k tomu, že pristúpi na podmienky vopred vyhotovené predávajúcím alebo poskytovateľom bez toho, že by mohol ovplyvniť jeho obsah. Dojednanie rozhodovania sporov medzi spotrebiteľmi a dodávateľmi automaticky nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rozhodujúce je posúdenie, či pri individuálnom dojednaní spotrebiteľ mohol predložiť dodávateľovi pripomienky k návrhu zmluvy. Je možné dohodnúť v rozhodcovskej doložke alebo rozhodcovskej zmluve alternatívny spôsob riešenia sporov, avšak spotrebiteľ má byť riadne upozornený na obsah a význam takejto rozhodcovskej doložky, alebo zmluvy, a čo to pre neho znamená, aby ho znenie nemohlo viesť do omylu. Z výpovede žalobcu je zrejmé, že žiadne takéto oboznamovanie sa nekonalo, bola predložená Rozhodcovská zmluva na podpísanie.

36. Súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti posudzuje platnosť alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy vo vzťahu k ustanoveniam zákona zakotvujúcim ochranu spotrebiteľa. Pokiaľ takéto zmluva obsahuje klauzulu zneužívajúcu a poškodzujúcu spotrebiteľa z hľadiska uplatnenia jeho hmotnoprávných nárokov, nie je realizovateľná. Rozhodcovskú zmluvu je možné akceptovať za predpokladu, že podmienky ustanovenia rozhodcu a dohodnuté podmienky účastníkom zmluvného vzťahu garantujú spravodlivé konanie a rovnaké zaobchádzanie. Žalobca nemal žiadnu možnosť individuálne dojednať podmienky obsiahnuté vo formulárovej rozhodcovskej zmluve, ocitol sa v značnej nerovnováhe vo vzťahu k dodávateľovi pri uplatňovaní svojich práv. Z uvedených dôvodov, súd vyhodnotil Rozhodcovskú zmluvu ako neplatnú, pre existenciu neprijateľných podmienok vyššie označených. Pokiaľ nebola zmluva platná, nebola daná ani právomoc rozhodcovského súdu na konanie.

37. Podľa ust. § 4 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z. z., účinného ku dňu uzavretia Zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

38. Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
 - k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
 - l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
 - m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
 - n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
 - o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
 - p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
 - q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
 - r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
 - s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.
39. Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe
- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
 - b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.
40. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

41. Podľa ust. § 3 ods. 1 Zákona č. 250/2007 Z. z., každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v dobrej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru a kontroly (ďalej len "orgán dozoru") a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.

42. Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

43. Aj za predpokladu, že by bola Rozhodcovská zmluva platná, s poukazom na uzavretú Zmluvu o poskytnutí rýchlej pôžičky č. 2056795 zo dňa 27.06.2008 súd konštatuje, že Zmluva nebola uzavretá v súlade so Zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. V zmluvných dojednaniach absentovalo dojednanie o skladbe splátok (ust. § 4 ods. 2 písm. i.) uvedeného zákona). V Zmluve síce bol dojednaný počet splátok, ich výška, konečná splatnosť bola určená počtom mesiacov, nebola však zrejmá skladba splátok, tzn. čo tvorí istinu, úrok alebo prípadný poplatok. Ďalej absentoval údaj o ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) podľa ust. § 4 ods. 2 písm. j.) uvedeného zákona. Ide o údaj, ktorý zákon bezprostredne vyžaduje, o ktorom má byť spotrebiteľ riadne informovaný aj v zmysle ust. § 3 ods. 1 Zákona č. 250/2007 Z.z. Minimálne v prípade absencie údajov v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. i.), aj písm. j.) Zákona č. 258/2001 Z. z., nastupuje ako dôsledok bezúročnosť a bezpoplatkovosť takéhoto úveru.

44. Pri preskúmaní výšky ročnej úrokovej sadzby súd zistil, že táto presahuje minimálne dvojnásobok obvyklých priemerných úrokových sadzieb poskytovaných bankami v rovnakom období, pretože v období, kedy bola uzavretá Zmluva, predstavoval obvyklý úrok výšku 11,38 %, dvojnásobok 22,76 Eur. V Zmluve bol uvedený zmluvný úrok výšku 30,97 %. Takéto dojednanie úrokovej sadzby, súd považuje za dojednanie v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ust. § 39 OZ s použitím ust. § 3 ods. 1 OZ. Takýto výkon práva nemôže požívať súdnu ochranu. Dôsledkom takéhoto dojednania je neplatnosť takéhoto úkonu.

45. Z Rozhodcovského rozsudku, z jeho odôvodnenia nebolo zistené, že by tieto skutočnosti boli zohľadnené pri rozhodovaní, už aj s poukazom na to, že žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 1.659,70 Eur (50.000,- Sk), na úver zaplatil sumu 1.376,09 Eur, čo bolo zrejmé aj z Rozhodcovského rozsudku. Rozdiel medzi poskytnutým úverom a zaplateným úverom predstavoval sumu 283,61 Eur a rozhodne nie sumu 688,10 Eur s ďalším príslušenstvom, tak ako to vyplynulo z Rozhodcovského rozsudku.

46. Zhodnotením dokazovania súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle ust. § 47 ods. 1 Zákona č. 335/2014 Z. z. V tomto prípade je zrejmé, rozhodcovská zmluva bola neplatná, čo je základný dôvod pre zrušenie Rozhodcovského rozsudku.

47. Žalobca požiadal o odklad vykonateľnosti Rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu do právoplatnosti rozhodnutia č.k. 12Csr/1/2017. Súd odklad povolil s poukazom na to, že pokiaľ nenadobudne rozsudok právoplatnosť, vystavuje sa žalobca možnému exekučnému postihu.

48. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. V zmysle uvedeného ustanovenia, súd priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov bude rozhodnuté osobitným rozhodnutím v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti uvedenému rozsudku je prípustné odvolanie v zmysle ust. §§ 355 a 356 CSP.

Odvolanie je možné podať v lehote do 15 dní od doručenia rozhodnutia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom Okresného súdu Rožňava.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.